

[Poulsgaard]

bærer de gyldne kæder, også forpligtes af de gyldne kæder. Vi har en minister for udenrigske anliggender, der rejser lande og riger rundt og ødsler om sig med penge, mens vi selv skal ud og låne penge, og vi har en kulturminister, der nu skal til Kina. Jeg havde nær sagt, hvis han blev i Kina, kunne det være, pengene var givet godt ud.

Erlendsson (FP):

Det er hr. Steenholdts udtalelse, der kalder mig herop på talerstolen, og som giver mig anledning til at komme med nogle betragtninger over forholdet mellem Danmark, Færøerne og Grønland.

Det er rigtigt, at der er en stor offervilje fra dansk side over for befolkningerne i Grønland og Færøerne. Men det ser også ud, som om der kommer des mere utilfredshed deroppefra, jo flere økonomiske ofre den danske befolkning er villig til at yde til disse to landsdele. Det er ikke længe siden, at statsministeren blev modtaget med stenkast på Grønland, og nu har man imødekommet dem deroppe ved at give dem selvstyre – eller hjemmestyre, som man kalder det, men som i realiteten er selvstyre – og finansierer det med store milliardtilskud, som vi i øvrigt har ydet dem siden. 1953 i hvert fald i meget stor målestok, da Grønland blev et dansk amt.

Jeg tror, at der bag denne store offervilje ligger en vis form for selvpinerisk dårlig samvittighed. Vi har så ofte fået slynget i hovedet, ikke mindst fra visse partiers side her i landet, at vi har været hårde kolonimagter og udnyttet disse bilande. Og så er realiteten jo den, at vi ikke har besejret nogen folkeslag for at sætte os på dem. Da Grønland kom til Danmark, skete det jo via Margrethes søn med kong Håkon den Sjette, Olaf, der døde i en alder af 17 år. På det tidspunkt var Dronning Margrethe efter sin fader Valdemar den Fjerde, også kaldet Atterdag, blevet rigsforstander for sin søn. Med dette rigsforstandskab fulgte Norge og bilandene Island, Færøerne og Grønland, Shetlandsøerne og Orkneyøerne.

Da Grønland i historisk tid blev befolket, skete det med folk fra Norge. Da Erik den Røde kom til Norge i 985, var Grønland et øde land, der var ingen mennesker på Grønland. Måske var der nogle få på Østgrønland

fra den eskimoiske indvandrerstamme, som man benævner Dorsetkulturen – den uddøde på Vestkysten på grund af dårligt klima – sådan som eskimoiske stammer er vandret ned fra Canada over isen og ned langs den grønlandske vestkyst igennem tiden, som man kan følge tilbage til ca. 2.000 år før Kristus, da den første Sarqagstamme gik ned. Det var en stamme, der levede som renjægere, og som uddøde omkring 500 år før Kristus. Dorsetstammen kom 1000 år før Kristus og uddøde omkring 500 år efter Kristus.

I år 1000 blev Grønland kristnet, 1261 kom det under den norske krone, 1387 kom det under Margrethe, og omkring år 1500 da døde de sidste nordboer på Grønland i Vesterbygden på grund af dårligt klima, og fordi de var kommet i kamp med skrællingerne, der kom nordfra, sådan kaldte man eskimoerne på nordisk.

Allerede i 1595 havde Christian den Fjerde sine første inspektionsskibe deroppe for at holde orden i hvalfangerflåderne, og siden har dansk suverænitet været hævdet i Grønland og dansk hjælpsomhed har hjulpet til, at den sidste eskimoiske indvandring over isen nordfra har kunnet fortsætte.

Men mange her kender ikke denne historiske sammenhæng og tror derfor, at Grønland er eskimoernes land, de, som nu kalder sig grønlandere. Nu er man kommet så vidt deroppe, at man som sagt kaster med sten efter statsministeren. Man vil have eget flag. Man vil ud af EF. Man har endda nu rejst det spørgsmål, om ikke en dansker, der ønsker at arbejde på Grønland, skal have arbejdstilladelse, før han kan komme til at arbejde deroppe. Mens vi her åbner vores arme for grønlandere og færingere, har man de andre steder lukket armene for danskerne, samtidig med at den danske hjælp bliver stadig større. Når vi har skrevet »fremmed land« om Grønland, er det på en måde en imødekommenhed over for det ønske, som man føler at grønlanderne har.

Man har givet 40.000 eskimoer, eller man kan sige folk af blandet etnisk oprindelse, som taler grønlandsk og er født i Grønland, fuld råderet over et isfrit område, der er større end Norge, et kæmpestort land, hvor denne, som man siger, oprindelige befolkning, hvad den slet ikke er, har sat sig på nogle få punkter langs kysten.